

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De b[ea]to Siluestro papa Sermo

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Descō Siluestro pa. Fo. CLXVII

stimonii p̄suoz q̄ p̄ sc̄i huī merita impe/ nobis dati sunt in custodes. Secundo
trarū a dñō qd̄ postulauerūt turtla sepulc/ rōne reformatiōis siue redēptiōis. i. Coi.
trū ei'orātes: aut etiā in loco in q̄ p̄cessus vj. Empti ei est̄ p̄cio mag. Et ibi p̄mis
est. Lecis em̄ v̄l̄s: surdis auditus: clau/ tis: nō est̄ v̄l̄. Et. j. Pet. j. Nō corruptib⁹
dis gressus est̄ repar⁹. Porro aq̄ qua pan/ lib⁹ auro vel argento redēpti est̄: sed p̄cio/ so sanguine agni imaculati v̄l̄. Tertio ra
in medela. Uide hec ⁊ alia multa in legē/ tione p̄ductiōis. Dat. x. Ex̄it p̄mo ma/ dis. Ub̄ etiāz h̄ q̄ blasphem⁹ q̄ miracul⁹
ne cōducere organos in vineā sua v̄l̄. Gre/ bun⁹ ⁊ sc̄itati glōfi yiri detrahēbāta de/
moni arrepti sunt. Sedm̄ est̄ restimo/ in homel. Cōductio est̄ vite eterne p̄mis
mū mortuoz q̄ p̄ merita surrexerunt. / sio. p̄ op̄ib⁹ seruitus n̄f̄: cū q̄b seruī vult
Certiū est̄ testimonii p̄secutoz q̄ diuer/ ponere rōnem in fine. H̄o em̄ cū sit aīal ra
sis penis mirabilis afflicti sūt: adeo ut alij/ tionale/rōnaliter viuere debet: nō bestialis
digitoz p̄p̄toz dentib⁹ discerpētes: alij sa/ ter: ⁊ de vīta sua rōnem deo reddere. Ido
nis desuetudines: alij palys dissolutiāl amē/ dic̄t in cō. xv. q. j. Verito. h̄. Ex eo. Hos
tes effecti/miserabilis interirent. Eccl. iiiij. / mines q̄ rōnales sunt faciūt: de se ⁊ de oī/
Uig⁹ ad mortē certa p̄ iusticiā: ⁊ de⁹ expu/ bus rōnem reddituri sunt. Aug. in solilo.
gnabile p̄ te inimicos tuos. Hec ibi. Pa/ Infelices sunt q̄ ignorāt qd̄ faciūt ⁊ rōnem
teris excellētia iusticie ⁊ p̄tut: arq̄ san/ nō h̄it: vadūt de tenēbris ad tenebras et
ctas: glōfi thome. Hic igit̄ deuox iuso/ nesciunt ubi cadunt. Infeliores q̄ sc̄iūt p̄
cem⁹ cordib⁹: ut suis meritis iustificari: di/ rōnez qd̄ faciūt ⁊ ap̄t̄ ocul⁹ ad ifernū de/
uina gratia dorari: demūc cum eo i celis/ scēdūt. Hec ille. De oībz itaq̄ sum⁹ rōnez
glorificari mereamur. Amen.

De b̄ Siluestro papa Sermo

S Erue bone et

fidelis intra in gaudium dñi tui.
Barb. xxv. Q̄d̄ debemus esse
seruī boni ⁊ fideles dñi p̄cipue p̄p̄tria.

Primo rōne formationis.

Sed rōne reformatiōis siue redēptiōis

Tertii ratione cōductionis.

P̄io rōne formationis. Isa. xliij. Forma/ ui te seruus me⁹ es tu israel nō obliuiscas/ ris mei. Et m̄gr̄ d̄t. v. sentē. dist. j. Fact⁹ ē
bō ppter deū ut ei seruiret: ⁊ mūdus ppter
boiem ut homi seruiret. Posit⁹ est̄ q̄ hō in
mūdo ut ei seruiret ⁊ ip̄e seruiret v̄trūq̄
accip̄t. Voluit em̄ de⁹ ab hoie sibi seruiri
vt easeruute nō de⁹ sed hō seruies iuua/
ref. ⁊ mūdus seruiret hoī ut sit̄ hō iuua/
ref. Tōtū igit̄ bonū hoī est̄ ⁊ qd̄ factum
est ppter ip̄m ⁊ ppter qd̄ ip̄e fac̄t⁹ est̄. Ideo
ap̄t̄ d̄t. j. Loy. ij. Q̄ia vīa sunt: vos aut̄
chī. Nota q̄ de⁹: oīa. s. sup̄iora: eq̄lia: ⁊ ife/
tiora. Sup̄iora ad p̄friendū: vt deus. Eq̄
lia ad cōmūendū. s. angelū: l̄z nō sine nob̄
sup̄iores: in futuro tū erunt ecclēs. Matt.
diligis ppter eum. Hec ille. Unde quotiēs
p̄q̄. Erunt sicut angeli dei in celo q̄ ⁊ mō

nōb̄ dat̄i sunt in custodes. Secundo
rōne reformatiōis siue redēptiōis. i. Coi.
vj. Empti ei est̄ p̄cio mag. Et ibi p̄mis
est. Lecis em̄ v̄l̄s: surdis auditus: clau/ tis: nō est̄ v̄l̄. Et. j. Pet. j. Nō corruptib⁹
dis gressus est̄ repar⁹. Porro aq̄ qua pan/ lib⁹ auro vel argento redēpti est̄: sed p̄cio/ so sanguine agni imaculati v̄l̄. Tertio ra
in medela. Uide hec ⁊ alia multa in legē/ tione p̄ductiōis. Dat. x. Ex̄it p̄mo ma/ dis. Ub̄ etiāz h̄ q̄ blasphem⁹ q̄ miracul⁹
ne cōducere organos in vineā sua v̄l̄. Gre/ bun⁹ ⁊ sc̄itati glōfi yiri detrahēbāta de/
moni arrepti sunt. Sedm̄ est̄ restimo/ in homel. Cōductio est̄ vite eterne p̄mis
mū mortuoz q̄ p̄ merita surrexerunt. / sio. p̄ op̄ib⁹ seruitus n̄f̄: cū q̄b seruī vult
Certiū est̄ testimonii p̄secutoz q̄ diuer/ ponere rōnem in fine. H̄o em̄ cū sit aīal ra
sis penis mirabilis afflicti sūt: adeo ut alij/ tionale/rōnaliter viuere debet: nō bestialis
digitoz p̄p̄toz dentib⁹ discerpētes: alij sa/ ter: ⁊ de vīta sua rōnem deo reddere. Ido
nis desuetudines: alij palys dissolutiāl amē/ dic̄t in cō. xv. q. j. Verito. h̄. Ex eo. Hos
tes effecti/miserabilis interirent. Eccl. iiiij. / mines q̄ rōnales sunt faciūt: de se ⁊ de oī/
Uig⁹ ad mortē certa p̄ iusticiā: ⁊ de⁹ expu/ bus rōnem reddituri sunt. Aug. in solilo.
gnabile p̄ te inimicos tuos. Hec ibi. Pa/ Infelices sunt q̄ ignorāt qd̄ faciūt ⁊ rōnem
teris excellētia iusticie ⁊ p̄tut: arq̄ san/ nō h̄it: vadūt de tenēbris ad tenebras et
ctas: glōfi thome. Hic igit̄ deuox iuso/ nesciunt ubi cadunt. Infeliores q̄ sc̄iūt p̄
cem⁹ cordib⁹: ut suis meritis iustificari: di/ rōnez qd̄ faciūt ⁊ ap̄t̄ ocul⁹ ad ifernū de/
uina gratia dorari: demūc cum eo i celis/ scēdūt. Hec ille. De oībz itaq̄ sum⁹ rōnez
glorificari mereamur. Amen.

Ber. de sc̄to Siluestro

mittit: efficacis adultera. **S**c̄da est fidelis
as iuste disp̄atiois: vt sc̄z oia nob̄ a deo
data sim ei⁹ b̄nplacitū disp̄emus. Unde
Dicit. xxv. ille q̄ cōmīssis calēz b̄n v̄sūs ē
vocat̄ dño seru⁹ bon⁹ z fidel. j. **L**oz. iiij.
Hic iā q̄rif inter disp̄atores vt fidel q̄s
inueniat Hec ibi. **T**ertia ē fidelitas re⁹
cte int̄ētōis vt dei gl̄iam in oib⁹ opib⁹ no
str⁹ q̄ram⁹. j. **L**oz. i. **D**ia in gl̄iam dei fa
cite. **B**ern. Fidel reuera dñi seru⁹ es si d
gl̄ia dei eti⁹ nō exēte ex terē trāseūre p̄ te
nib⁹ manib⁹ tuis adherere ztingat. Hec
ille. Infidel quippe seru⁹ ē q̄ p̄ se lumen qđ
soli dño debet. Soli aut̄ deo honor z gl̄ia
vt d. j. **T**im. j. Dicamus itaq̄ q̄m̄ hec?
Silvester fuit dñi seru⁹ bonus z fidel cui
a dño rāndē dictū est Serue bone z fide
lis intra i gau. dñi tui. Intravit aut̄ i gau
dñi dñi p̄cipue p̄ triplicē viā: p̄ quā etiam
appuit et seru⁹ dñi bon⁹ z fidelis.

Primo p̄ fidet efficaciā virtuosam.
Sec̄do p̄ tribularōis angustiā dolorosā
Tertio p̄ pastoralē diligētiā oposam

Rimo p̄ fidei efficaciā. Fides p̄f
Dicto necessaria ē vt sit hō seru⁹ dei
bon⁹ z fidel. q̄r v̄ d. Aug. **F**ine
fide falsa ē ois vir⁹. Idē de fide ad pet.
Sine fide ois labor yacu⁹ est. Et **H**eb. xj.
Sine fide ip̄ossible ē placere deo. Idcir
co eti⁹ necessaria est ad intrādū gaudium
dñi. q̄r vt d. Apoc. xxj. incredul. Pars il
loz erit in stagna ardentī igne z sulphure
Aug. de fide ad pet. Sine fide nemo p̄
ad m̄nē p̄ filioz dei p̄tingere. Et **H**eb. xj.
Fide enob̄ trāslatus est in padisum. Et
Lob. ij. Ut̄ illā expectam⁹ quā dñs de
us daturē his q̄ fide suā nūnc mutat ab
eo. Hec ibi. Apparuit aut̄ in beato Silue
stro excellentiā fidei triſter.

Primo ex animosa constantia.
Sec̄do ex gl̄iosa victoria.
Tertio ex miraculosa euidentia

Primo ex anīosa cōstan
tia z Tāq̄ni pfecti cōminatiōne: q̄ sibi cō
minabat morte i crastinū nisi sacrificaret
idolis. Qui cōstatissime r̄ndit br̄us Sil
vester. Stulte hac nocte morierz z temp̄i
terno formēta recipies. qđ z ita factuz est.
D̄iserabilis em̄ mortu⁹ ē illa nocte ex dñe
piscis in gutture trasuerſato. ij. **E**sdr. viij.

Ego constans ant̄ fact⁹ sum fin op̄ula
tionē dñi dei tui. Apparuit ḡia ei⁹ cōstan
tia q̄n̄ vidit milites Lōstātū ad se veni
entes cum suis cleris associat̄ latitare in
ēdam mōre p̄f. Lōstātū ch̄ianos p̄
seq̄nē. tūc q̄p̄e cū eos vidit stan̄ ad mar
tyri palman credidit se vocari. Int̄ē
dus q̄ ad Lōstātū accessit: p̄f dño ad
martyriū p̄ ch̄io sustinēdū vt cōstātū fō
ris arbitera ch̄i. Hmōi aut̄ cōstātū fō
ritudo erat in eo ex fide. **H**eb. xj. Per fidē
fores facti sunt in bello.

Secūdo ex gl̄iosa victo
ria ē iudeo p̄ disputatōez. Iudeos em̄ du
odecim sapia z eloq̄ntia p̄ ceterz rūtilatē
disputādo confutauit z ad fidē conuenit.
Heb. xj. Sc̄ti p̄ fidē vicerūt regna. **E**j.
Jōa. xl. Hec est victoria q̄ vicit mōn̄ fil
ius m̄ra. Hec ibi. Per hā aut̄ victoriā in
traſon gaudiū dñi. Apocal. iiij. Qui vici
rit dabo ei coronam vite.

Tertio ex miraculosa eu
identia. **M**iraculoz em̄ op̄atio attribuit fi
dei: fm̄ illud **L**u. xvij. Si habueris fidem
sicut granū sinapis dices mōti huic: trā
hinc: z trāsibit. Et **D**at. ix. **D**ia possiblē
lia sunt credēti. **M**iraculoz ḡ op̄atio atte
staf fidei excellētiā. Et h̄ p̄p̄ duorū dē
br̄us **T**ho. ij. ii. q̄. clxvii. **P**rimo q̄p̄o
raculorū op̄atio ordinat̄ ad ɔfirmationē
dei. **S**ec̄do q̄r p̄cedit et dei op̄otētia cui si
des innitif. Hec **T**ho. Fecit aut̄ b. Sil
vester miracula: taurū mortuū suscitando
quē Sabi vñ̄ duodeci iudeo p̄ p̄dicō
sua fallacia occidit. Et tūc Helena regina
q̄ p̄dictos iudeos addugerat z iudices affi
stetel: z tria forte milia virorū querens fidē
fidei. Itē draconē crudelē alligando q̄ p̄
q̄ trecentos homines inficerat statu suo.
Item duos viros ex flatu diaconis pene
exanimes sanitati regando. Et q̄o mira
culis ifinita m̄ltitudō conuerta ē ad dñm.
Hec oia sup̄dīcta vide plan⁹ i legēda. Es
bis i git̄ trib⁹ p̄dīct⁹ appet in b. Silvestro
fidei efficacia p̄ qua meruit irate in gaudi
um dñi. j. **P**e. j. Credet̄ eul̄rab̄is leon
cia ienarrabili z gl̄ificata reportatis fīnes
Accūs (fidei v̄e salutē aīaz v̄ia)
do intravit br̄us silvester i gaudi
um dñi p̄ tribulatiōis angustiā

dolorosam. In tribulatione pfecto cognoscit bonum servum dei et fidelis. In tribulacione enim probat fidelitas seruorum dei. Eccl. xliiiij. In tentatione inuenitur est fidelis. Et ibidem. iij. In humiliata tua partem habet quoniam in igne probat auxilium et argenti. Hoc est recipibile in camino humiliacionis. Hec ibi. Et expone receptibiles in gaudio celesti. Vnde sic ut dicitur Act. xiiiij. Per multas tribulationes optet nos intrare in regnum celorum. Et Dicitur. v. Hic persecutione patiuntur propter infiduciam quoniam ipso est regnum. Et. iij. Lc. viiiij. Id quod in pectore momentaneum est et leue tribulacionis nra super modum in sublimitate eternae glorie potius operatur in nobis et ceteris. Passus est autem Silvester pcpice triplicis tribulacionis augustiam.

Prima est angustia tribulacionis communis. Secunda est angustia tribus naturae

Tertia est angustia tribulacionis predictore. **P**rima est angustia tribulacionis communis. **S**ecunda est angustia tribus naturae. **T**ertia est angustia tribulacionis predictore.

Prima est angustia tribulacionis communis. **S**ecunda est angustia tribus naturae. **T**ertia est angustia tribulacionis predictore. **C**um scilicet fugit propter Constantini persecucionem paratus super dominum mortem. Has igitur tribulaciones patienter atque gaudient sustinuerunt. j. Lc. viiiij. Persecutione patimur et sustinemus. Et. iij. Lc. viiiij. Persecutione patimur sed non derelinquimus. Denique sed non sumus. super mortificatio- ne interiori in corpore nostro circumferentes. Hec ibi. Et Ro. v. Nam in tribulacionibus. Has pfecto tribulacionis persecutio-nes non timimus. Ita b. Silvester et redens illud verbum saluatoris Luc. xij. Dico autem vobis amicos meos. Is ne terremini ab his quod occidunt corpus et post hec hinc amplius quod faciunt. Osten- da autem vobis quod timere. Tete enim quod post hoc occiderit corpus habet praeterea mittere in lucis coheres sis. Et Rom. viiij. Heretici obijicias forte de fuga brevi Silvestri et ideo videf timuisse. Dicendum quod non ex timore mortis fugit sed contra doctrinam domini faciendo quod dicitur Dicitur. x. Lumen sequentur et conuiuemus. ubi et conuiuemus. si sustinebimus: et con-

sciendum enim Nico. de Lyra. quod persecutio ali- quam est personalis: ut quoniam aliquis erit ad mortem regnum quod fidelis principaliter: sed propter odium personalis determinare. et tunc est signum fugientium sicut paulus prebat ad mortem in Damasco ut hoc dicitur. ix. cu[m] tamen alii fideles permanenter ibi pacifice habitare. ideo demissus a fratribus propter fugit persecutorum personalis. ut ipse dicitur. v. Lc. xiij. Aliquam autem non est solus persecutio personalis: sed etiam fidei et iusticie. et tunc si habebat patiatur et probabilius quod ex fuga sua sequatur derelictione fidei et deploratio iusticie: fuga est mala: et est peccatum mortale. Si autem hoc non appetit probabilitatem sed magis huius: ut potest quod ex talia fuga potius alibi fieri utilitas ecclesie. vel etiam quod talium fugientium vita et doctrina est adducere satisfactionem membrorum ecclesie et remissione autem non habere nisi occidit mostro ecclesie a canibibus. i. obstat: infidelibus: et cocalariis margaritay. i. articulorum fidei ab ipsis: tuus est fugiendum et alibi proficiendu[m]. Sic itaque fugit brevis Silvester: semper tamen patiens per dominum mortem sustinere: ut evidenter ostendit cum ad eum venerunt milites constantini ubi latitabat: ut sicut dictum est.

Tertia est angustia tribus naturae. **C**onstituta est in traditione: cu[m] scilicet tradidit inuidet et ali multi propter iustitiae fidei. Ps. Gloriatur in iniquitate et traditione in civitate. Sed brevis Silvester viriliter arguebat eos. Ad Lit. Potens exhortari in doctrina sanctorum et eos quod contradicunt arguere. Hec ibi. Act. vij. Non poterat resistere sapientie spiritu qui loquitur quod probat. quod sicut dicitur Dicitur. x. Non enim vos estis qui loquimini: sed sp[iritu]us patris vestrum qui loquitur in vobis. Sic itaque probatus est brevis Silvester tanquam seruus Christi bonus et fidelis per tribulacionis angustiam per quam et iterum iuit in gaudium domini. Unde dicitur Iudeus viij. Per multas tribulaciones trahieruntur fratres. et Eccl. xxij. In tempore tribulacionis permane illi fidelis ut et hereditate illius coheres sis. Et Rom. viiij. Heretici obijicias forte de fuga brevi Silvestri et ideo videf timuisse. Dicendum quod non ex timore mortis fugit sed contra doctrinam domini faciendo quod dicitur Dicitur. x. Lumen sequentur et conuiuemus. ubi et conuiuemus. si sustinebimus: et con-

Ber. de sc̄to Siluestro

regnabim⁹. Et. i. Pe. iiiij. Ecōcantes chū
passionib⁹ gaudere vt ⁊ in revelatione glo-
rie ex⁹ gaudeatis exultantes. Et Bern⁹. in
ser. pe ramis pal. P̄n⁹ tribulatio est via vi-
te: via glorie: via ciuitatis habitaculi: via
regni Hec ille. Hic p̄fecto est turbo ille ⁊
quem belias. i. vir iust⁹ ascendit in celū. vt
dī. iiij. Reg. iiij. Qm̄ igit⁹ multas tribulatio-
nes passus est gloriosus Silvester: Idcirco
merito dicit ei dñs. Serue bone ⁊ s̄i. intra
in gau. ⁊ c.

Idem in lib. 8 offi. ⁊ h̄z. xij. q. q. Aut. In
rū h̄z ecclia nō vt fuit h̄z vt groget ⁊ sub-
nit in necessitatib⁹ pauper⁹. Hec ille fuit
q̄ppe b̄tū silvester oīno dedit⁹ op̄o pie-
tatis ⁊ mie. Uli oīn orphanoz: viduari⁹:
⁊ pauper⁹ noīa in scriptis habebat ⁊ coll.
de necessariis ad vitā p̄uidebat. i. Līm. iii
Pietas ad oīa vitilis est. Erat em̄ hospitale
multū. Vide hec alia ampli⁹ in legendis
Hebre. xiij. Hospitalitate nolite oblini-
Et. i. Pe. iiiij. Hospitalales inuicē sine mur-
matione. et Rhom. xij. Hospitalitatē se-
crantes. Sic itaq; pascendo pl̄m t̄pali ⁊
corpali pabulo meruit intrare in gaudium
dñi. Lu. xvij. Da paupib⁹ ⁊ habeois t̄
sau. in ce. et Tobie. iiij. Quō potueris eti-
misericors ⁊ c. Premū em̄ bonū tibi ther-
saurizas ⁊ c. et Mat. xxv. Dicer dñs uſt
Uenite b̄ndicti p̄tis mei pei. re. ⁊ c. Eſt
ui en⁹ ⁊ dediſtis mili manducar. Sunt
c. Hospes erā ⁊ collegistis me ⁊ c. Esto
qui. q̄diu vni et minimis meis fecisti
mili fecisti. Uli p̄t̄ q̄pter oīa p̄ceas
⁊ misericōde introducum⁹ boni in gaudium dñi
sui tanḡ seru. boni ⁊ fideliſ adiutoris
disp̄ſat̄s bōa sibi a dño p̄cessa ⁊ comiſſa

Scds ē pastus doctrinalis
instructionis. Hiere. iiij. Dabo vobis pa-
stores iuxta eorū meū ⁊ paſtent vos ſcīa
doctrina. Bern⁹. Hec ſunt q̄ pastorū ſcīa
unt: bonitas: disciplina: ⁊ ſcīa. Bonitas m-
bit: disciplina corrigit: ſcīa paſcit. Hec illa
Ad titū. ii. Loqre ⁊ exhortare. Greg. Pa-
stor dñz delinqntes corrigere noluerit: p̄
culdubio tacēdo occidit. Hec illa.
Itaq; silvester pauit documētū ⁊ doctri-
na p̄p̄lū ſcīa p̄ficiens. Vide
ſp̄alib⁹ p̄plū infideles ad ſide vocando
⁊ in fide instruendo. Inf̄ dñs etiā ipm co-
ſtantinū imperatore instruit ⁊ baptizo-
vit. Vide legendū q̄ pulera eſt illa biffa
ria. Pauit in fugā instructos ſirmādo
ad bonū ſp̄ admonēdo. Ad titū. ii. Ad
ne illos ad oīe opus bo. patet c. Preter
pauit ipm clep̄ ad vigilē greḡ comiſſa
ſtodiā exhortādo. Vide morti appropi-
berent ecclias suas diligenter ſe
narent. Et post hec in dño feliciter obi-
mūt anno dñi. ccxx. Sic⁹: vt ſuſtē ſe
uins intrauit in gaudium dñi ſuſtē. Da

Tertio apparuit gloriosus silvester
bon⁹ dñi ſuus ⁊ fideliſ intravit i
gaudiu dñi ⁊ p̄ pastorale diligentia
operam⁹ ⁊ vigile. In pastorali p̄fecto di-
ligentia oīdī bonitas atq; fidelitas pa-
ſtoris ⁊ p̄ eam tandem intrat in gaudiu dñi.
Uli Dat. xxiij. Quisputas eſt fidel⁹ ſu⁹
⁊ prudē quē ſtituit dñs ſup familiā ſuā
vt der illis cibū in tpe. Btū ille ſu⁹ quē
cū venerit dñs el⁹ iuenerit ſic facientem.
Amen dico vob̄ ſup oīa bona ſua ſtituit
eū. q̄ viz̄ britudo ad quā ſic introduciſ
eſt ſtatus oīm bonoz: aggregatione pfectus.
vt dī. iiij. d. 20. Et lu. xij. Quisputas eſt fi-
delis dispensator ⁊ prudē quem ſtituit
dñs ſup familiā vt der illis i tpe tri. mē. c.
Btū ille ſu⁹ quē cū venerit dñs iuenerit
ſic facientem. Vlere dico vob̄ qm̄ ſup oīa que
poſſidet ſtituer illū. Hec ibi. Fuit aut̄ be-
atus silvester vigilans ⁊ diligens in offi-
cio pastorali pſcedo p̄p̄lū dī. apo. iiij. Esto
vigilans ⁊ ſirma cetera q̄ morituri erant
i. ſirma tibi ſubditos ſbo. a exemplo q̄
iō dicunt morituri q̄ p̄p̄lū dī ſaciſ labitur
ad p̄t̄a niſ exemplo ⁊ ſbo paſtoꝝ ſuſten-
teſ. Hiere. vij. Paſſet vnuſq; eos q̄ ſub
manu ſua ſunt. Pauit aut̄ gloriosus Silue-
ſter p̄p̄lū ſibi cōmūlū ſigilant⁊ ſigilanter
explici paſtu ſeu pabulo.
Pamus eſt paſtus t̄paliſ ſuſteſtatiōis.
Iſte eſt bonus.
Scds eſt paſtus doctrinalis instruc-
tio-
nis. Iſte eſt melior.
Tertius eſt paſtus ſt̄ualis exemplatio-
nis: Iſte eſt optimus.

Iſtrimus eſt paſtus t̄paliſ ſuſteſtatiōis
ſuſteſtatiōis Amb. Paſſe fame morien-
te. Si em̄ paſcedo fuare potueris ⁊ nō pa-
ueris occidiſti. Et hi. h. lxxvij. d. c. Paſſe

De sancto Hilario Fo. CLXIX

Qui ad iusticiā erudiūt m̄los: erūt q̄i stel-
le in p̄eras etinates. H̄dib⁹.

Tertius est **pastus virtua-**
lis exemplationis. **Th̄n** **Io.** x. d̄z q̄ bonus
pastor c̄ pprias oves emiserit: atq; eas va-
dit. s.p bona exempla: t̄ implendo ea q̄ do-
cer. Nō enī sufficit ovi bona dicere q̄ ne-
cessariū ē t̄ facere. q̄ d̄c Aug⁹. Bñ doce-
re t̄ male vivere: est sc̄ipm c̄demnare. Ee-
sc̄ d̄c Greg⁹. Dū pastor p̄ abrupta seclie p̄

(De sancto Hilario p̄icauensi ep̄iscopo
Sermo)

Dōs estis lux

Vmundi. Dat. v. Si c̄ in celo po-
suit deus lumina ria corpora t̄a-
luerent sup̄ terrā. vt scribit Ben. I. Ita in
celo militantis ecclie posuit diversa lumi-
naria ad illuminandas mentes hom̄. Ipse
q̄ ipse Christus est luminare mai⁹ q̄si sol. q̄ dicit
Jo. viii. Ego sū lux mundi. Ipso aut̄ virgo
sacratissima m̄ dei est luminare etiā ma-
gnū: min⁹ tñ q̄ p̄m Lañ. vii. Pulchra vt
luna q̄ illuminat noctē hui⁹ mundi. Sicut
aut̄ apli t̄ alij sancti sunt q̄si stelle splēdide
Et p̄cipue illi q̄ nō solū vite sanctitate splē-
duerūt s̄z t̄ doctrine claritate ostenderunt q̄li
ter discernendā sit fr̄us a vicio t̄ lux a te-
nebris Ben. I. Posuit stellas in firmamen

dei: pudētes no coacti s̄z spontanea fūg de/
umineq; turpis luci grā: s̄z voluntarie: ne/
q̄ vt dñantes in clēs t̄ forma facti gre-
gor ex aio. Hec ibi. Et nota q̄ d̄c: nō co-
acte s̄z spontanea: i non amaro aio s̄z libero
excharitate: alias em nō esset seru⁹ bon⁹.

Hora etiā q̄ d̄c: neq; turpis luci grā: i

p̄p̄r̄ questū tpalem aut vanā glam t̄ vo-
litanę xp̄l̄ hōrez diuinū. neq; vt dñantes

t̄ clēs elati p̄ fugib⁹: s̄z facit forma. i. exē

pl̄ greg⁹: p̄ sc̄am queritionē exemplarē

alias em nō essent fui fid̄les. Et deinde

sequit remuneratio cu d̄c ibidē. Et cū ap-
paruerit p̄ncips pastor p̄cipiens imarcē

sibile eternę gl̄e coronā. Hec ibi. Et d̄s-
cis itaq; p̄z qm̄ ḡliosus silvester fuit fide-
lis seru⁹ bon⁹. Bon⁹ inquā ppter cha//

ritatiā affectionē Nam charitas eōq; ani-
mā vnit deo facit eā p̄cipiatice diuinā bo-
nitatē t̄ sic facit eā bonā p̄cipiatice. q̄ siē

di Luc. xvii. Nemo bon⁹ nisi solus deus

Qd̄ est intelligendū de bono p̄ essentiam

Dicit aut̄ hō bonus p̄ p̄cipiatōne diuinē

bonitatis q̄ hō p̄ charitatē p̄ quā mens

biuana adh̄eret ipsi sumo bono. et vn⁹ spiri-
tus cū deo efficit uita illud apli. j. Lo. vi

Qui adh̄eret deo vn⁹ ipsū ē. Fidelis autē

di p̄ talento t̄ sibi cōmisso p̄fuoſā d̄s-

penitōne ad laudē dei t̄ glam. Jo tādē

meruit audire illā dulcissimā dñi vocem.

Euge fū bone t̄ fidelis t̄. Intra in gau-

Primo splendoris pulcritudinē. Sive

splendorem speciosum.

Secundo ardoris plenitudinē. Sive ardo-

rem copiosum.

Tertio vigoris fortitudinē. Sive vi-

goris fructuōsum.

Drimo iste fuit b̄tūs hilarius lux

m̄di splēdo: ē h̄ns speciosū. Eccl.

xxvi. Lucerna splēdens sup̄ casile

labrū sc̄im. Dat. v. Neq; accēdunt lucerz

nāt ponūt ea sub modio: s̄z sup̄ cādelabru

vt luceat oīb⁹ q̄ in domo sit. Habuit autē

ḡliosus hilari⁹ triplēcē lucē splendorē.

Duo splendorē sapientia luminose.

Secundo splendorē relucētie vt nose

Tertio splendorē effulgētie miraculose.

Primo habuit splendorē

yy